

За тях е било в духа на свещените им традиции и с неговото учение да се роди нова писменост – вече за всеобща употреба, та лесна за заучаване и писане. Вероятно на нея са и неразчетените още текстове по скалните им светилища из Добруджа.

Дрѣзките бумку на Спартак

Но римските легиони вече газели към земите на траките. Първият сблъсък с тях бил през 188 г. пр. Хр. в долното течение на река Марица, където воинството на тракийските племена асти, кени, медуатени и корели ги победило. Но скоро между Тракия и Рим започнала жестока война, продължила почти две столетия. При едно от поредните си нахлувания римляните пленили предводителя на траките меди Спартак. Но дори и тогава той опитал да помогне на своите, като през 74 г. пр. Хр. вдигнал въстание, в което с потомствените пленени воители от своя народ включил на равна нога и робите в империята. В армията му се стекли над 100 000 бойци, с които три години подред разбивал всички изпратени от Рим войски. Сенатът се принудил да отзове от фронтовете най-добрите си пълководци с легионите им, за да ги изправи срещу бойците на храбрия трак.

Решителната битка станала през 71 г. пр. Хр. в Южна Италия и била гибелна за бунтовниците. Шест хиляди пленени въстаници били разпнати на кръстове по протежение на пътя от Капуа до Рим. Но трупът на Спартак не бил намерен. Според Плутарх и неговата жена избягала заедно с него при бунта, а тя била пророчица от медите. Римляните вече знаели, че траките владеят опасни чародейства, и това дозатвърдило страха на имперското воинство пред тях. А и с бунта, който вдигнал легендарният освободител на заробените от Рим, той навярно помогнал на народа си и като му дал време да си отдъхне, докато оттеглените от земите му легиони гълтали праха и леели кръв в Южна Италия.